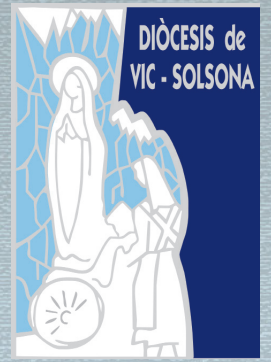

INFORMA

Hospitalitats de la Mare de Déu de Lourdes de Vic i Solsona

M'AGRADA EL NADAL...

Els millors desitjos pel 2025

Activitats Tardor 2024

(pag. 3 i 7)

Congrès Hospitalitats
Catalanes a Vic

(pag. 4,5 i 6)

DESEMBRE 2024

Núm. 171

www.hospitalitatvicsolsona.org

EDITORIAL

ARA QUE ÉS NADAL

Ara que ja estem en les festes nadalenques, i que per tant son dies de pessebre, trenca el cor veure que els signes nadalencs que es posen a les llars, cada vegada son més una simple decoració que un acte de fe

Avui en dia, si ens movem per qualsevol poble o ciutat del nostre entorn, veurem que a molts llocs els llums de nadal hi son molt presents per cridar l'atenció a la gent, i els enlluernin els aparadors plens de mil i una coses perquè gastem els nostres diners - moltes vegades fins i tot els que no tenim - comptant coses moltes vegades innecessàries. Que no està malament que les llums omplin els carrers, perquè la llum aporta alegria, ni que les botigues ens mostrin els seus productes, bé tothom s'ha de poder guanyar la vida, però, ¿on tenim aquell esperit nadalenc que generalment ens desitgem en aquestes dates?

La pau al món cada vegada està més lluny, i ens envaïxen més guerra de tota classe. La felicitat que ens desitgem en les felicitacions, sembla que cada vegada ens l'hagi de dur els regals i els diners o el consumisme.

Cada vegada hi ha més gent del nostre entorn que no tenen el suficient per viure d'una manera digna, i en canvi, nosaltres som capaços de viure amb tota mena d'excessos. Això no vol dir que no ho puguem celebrar, però sempre amb mesura i tenint en compte la caritat cristiana. Com deia un amic, cada vegada més el Nadal es converteix en les "vacances de Nadal o Fi d'Any"

Hem de ser nosaltres, les persones cristianes, unes fermes defensores del NADAL, així tal i com està escrit, en majúscules, celebrant-lo com el que som; la gran família dels fills i filles d'aquest infant que fa més de dos mil anys,

va nèixer pobre en un portal allà Betlem. I recordem, que aquest és un dels llocs on la guerra entre palestins i israelians, hi és present amb tota la crueltat que porten les guerres.

Fa uns vuit-cents anys, que Sant Francesc d'Assís va organitzar un pessebre, - el primer pessebre vivent de la història - a Greccio (Itàlia) , la nit de Nadal. Aquesta representació es va estendre per milers de cultures i països i arribà a casa nostra, a Catalunya, gràcies als frares franciscans. Imitem-lo fent el nostre pessebre encara que sigui de la manera més senzilla, ja sigui un pessebre tradicional, un simple naixement, o bé segons ens digui l'artista que portem dins. Però que la figura de Jesús nat no hi falti. El cas és que tinguem un signe de Nadal a casa nostra, i ens puguem aplegar al seu entorn amb les nostres pregàries per aquest món cada vegada més laic i contrari a tot allò que representen de veritat les festes de Nadal

Que tingueu unes bones festes i els millors desitjos de salut, amor, pau i bé pel nou any que comença. Que l'any vinent ens puguem seguir retrobant en les activitats d'aquesta altra gran família que és la de l'Hospitalitat.

Feliç 2025

AGENDA 2025

GENER

Dia 25 - Visita a la Sagrada Família (Bages)

FEBRER

Dia 9 - 46ena Trobada Comarcal Osona - Ripollès - Lluçanès a Taradell

MAIG - Dia 10 - Trobada Hospitalitats Catalanes a Montserrat

JUNY - 56è PELEGRINATGE A LOURDES
del 7 al 11 de Juny 2025

SORTIDA AL MUSEU DEL FERROCARRIL

El passat 6 d'Octubre, la delegació d'Osona-Ripollès-Lluçanès, vam fer la sortida de tardor visitant el museu del ferrocarril de Vilanova i la Geltrú. Ens feia molta il·lusió i gràcia visitar aquest museu d'un mitjà de locomoció molt arrelat a la història de l'Hospitalitat. Així doncs, unes 50 persones vam gaudir d'un magnífic dia, recordant moltes anècdotes de quan anàvem a Lourdes en tren i passàvem tota una aventura i una màgia difícils d'oblidar. I com no podia ser menys, anècdotes que també ens han volgut acompanyar en aquesta visita, doncs en un dels trens que es mouen i que es pot pujar, va quedar aturat al final del petit recorregut i ja no va poder tornar per un fallo tècnic, fent que la gent baixés abans d'hora. La visita va ser molt xula, veient trens i locomotores de totes les èpoques, gràcies a les dues guies, als voluntaris que cuiden i mimen els trens exposats, i a totes les facilitats i atencions del museu per les persones amb mobilitat reduïda.

Acabada la visita, vam enfilar el camí cap a Igualada per fer el dinar al restaurant Canaletes, on vam rebre la grata visita de les companyes de l'Ancioia, i vam fer una mica de ballaruga abans de la tornada a casa.

Des d'aquí voldriem fer una crida a la participació en aquestes activitats, més enllà del pelegrinatge, que munten des de les diferents comarques i des de Solsona (sortides, trobades comarcals, eucaristies, festes de nadal, colònies,...) Les diferents juntes les preparen amb molta il·lusió, perquè són moments de trobada, de fer comunitat, de fer hospitalitat, de fer aquest servei a les altres persones, moments tant o més importants que un pelegrinatge. Són conscients que a vegades l'economia pot frenar, i es fa el que bonament es pot per intentar que no sigui un preu molt elevat. Però, a vegades es té la sensació que no és només un tema econòmic, i ens agradaria poder-vos contagiar a tots i totes les ganes i l'alegria de participar en aquests moments d'un o varis dies, un matí o d'una tarda de convivència hospitalària. Perquè una cosa que sí que us podem garantir és que ens ho passem molt i molt bé.

12è Congrés Hospitalitats

El passat 19 d'Octubre es va dur a terme a Vic, el 12è Congrés d'Hospitalitats de la Mare de Déu de Lourdes amb seu a Catalunya. Una jornada hospitalària amb un gran èxit i unes activitats molt enriquidores des de les dues ponències del matí, fins a l'Eucaristia, el dinar de germanor i la visita guiada a la nova església del Seminari de Vic. Des d'aquí moltes gràcies a les persones que van participar en les ponències, al bisbat de Vic, al personal del seminari, a l'Ajuntament de Vic, a entitats que han col·laborat a fer-ho possible, i a totes les persones hospitalàries vingudes d'aquí i d'arreu del territori català que van assistir

Com dèiem la trobada va servir també per coincidir amb companys i companyes d'altres hospitalitats amb els que ens veiem en comptades ocasions, compartint un dia d'Hospitalitat que va començar amb la inauguració per part del bisbe de Vic, mons. Romà Casanova, i la del president de l'Hospitalitat de Vic el sr. Xavier Farrés, que va recordar que la darrera que es va fer va ser fa 10 anys. Deu anys on hem canviat com a societat en tots els nivells, i que aquest dia era un punt de trobada per reflexionar com orientem aquest servei a les persones. A continuació, va tenir la paraula l'alcalde de Vic, el sr. Albert Castells, que va posar en valor la tasca que fan les Hospitalitats, i va encetar un dels temes que es parlarien a la taula rodona, de la feina entre administracions i entitats de voluntariat per fer una ciutat i una societat més acollidora.

Seguidament va tenir lloc la primera ponència duta a terme pel filòsof, catedràtic, teòleg, escriptor i divulgador, dr. Francesc Torralba. Sota el lema **"No oblidem l'Hospitalitat"**, el dr. Torralba ens va fer viatjar a través del concepte i el significat de la paraula **hospitalitat**, quins esculls hi ha quan un practica l'hospitalitat, i quins fruits en guanyem. Un valor molt noble que s'ha de posar en relleu i subratllar, ja que estem en conceptes inhòspits on hi ha tendència a refusar, a excloure. Per tant estem parlant d'un àmbit no obsolet, sinó estrictament necessari

Va donar importància a que moltes vegades les paraules i conceptes com el d'hospitalitat que tothom sap que és, de tant emprar-los perden la magnitud que tenen, i podem caure en simplificar els mots i reduirlos. Per exemple de tot en diem amicitat, de tot en diem felicitat, o de tot en diem llibertat, ... Per tant, ens explicava, que com a hospitalaris i persones que posem en pràctica aquest mot, hem de pensar en què consisteix perquè sinó podem simplificar-ho a la mínima expressió.

Va seguir la ponència parlant de l'etimologia de la paraula, on l'arrel és *hospis* o *hospes*, que significa l'hoste, on l'hoste és la persona que truca a la porta i que sol·licita ajuda. D'aquí la paraula hospital, hospitalitat, ... Ens va parlar que hospitalitat és una pràctica que té com a finalitat acollir l'altre i oferir-li un espai digne perquè pugui desenvolupar-se com a ésser humà, i això que sembla tant senzill és molt complex. I d'aquí sorgeixen dues figures essencials. Una figura vulnerable i fràgil que arriba, demana ajuda a ser acollit (l'hoste), i la figura de l'amfitrió que obre la porta a acollir. Figures que segons Torralba s'intercanvien, segons en quina situació es troben. A vegades som amfitrions i a vegades som hostes. Per Torralba, un bon amfitrió és el que no oblidar mai que un dia ha estat hoste, que també va ser acollit quan ho necessitava, i això permet empatitzar amb el que arriba. Però aquest acolliment pot tenir murs, dificultats, i aquí ens va introduir el mot *hostis*, que només canvia una lletra del de *hospis*, i *hostis* significa hostil; canvia una lletra però canvia tot. Un dels principals murs és la por, a que vol aquesta persona, com l'hem d'atendre, generant un element d'incertesa que ens pot dur a l'hermetisme.

Catalanes a Vic

L'amfitirio es fràgil, i és logic i humà tenir por, i vèncer aquesta por i superar-ho és difícil si es fomenten i es multipliquen els discursos de l'odi i de la por vers l'altre. Aquí va fer entrar una paraula grega oblidada, *filoxania* (estimar a qui és estrany), en canvi és més coneguda *xenofòbia* (odi o la por a l'estrany). Ens va fer veure els prejudicis que tenim vers l'altre per en quin idioma parla, com vesteix, quin color de pell té, i que com a societat tendim a obrir la porta a qui és com nosaltres. Com més ens alliberem de prejudicis i estereotips més ens acostem a l'altre. Això ha passat en persones malaltes per la molta por que hi havia al contagi. Aquí ens va fer esment del gest extraordinari de St Francesc quan abraça un leprós. St Francesc va a buscar l'altre i l'ofereix l'acollida.

També ens va citar la paràbola del fill pròdig, fent èmfasi en un altre dels obstacles que ens podem trobar practicant l'hospitalitat, que és el *ressentiment*.

Ens resulta molt més senzill identifcar-nos amb el germà gran que està dolgut. Son obstacles que es donen però que son salvables, i que tot i tenir-los la hospitalitat no és impossible. En essència l'hospitalitat és acollir algú i oferir-li quelcom semblant a una llar, creant una relació càlida i de contigüitat, que no vol dir proximitat. Una persona pot estar molt propera físicament a una altre, però molt lluny d'ella a causa de la indiferència, i l'hospitalitat és una lluita contra aquesta indiferència a saber com està, què pensa, com es troba, etc... Quan acollim hem d'estar atents a les necessitats del que arriba. Hi ha una necessitat molt important en l'hoste que es narrar la seva història. Per exemple el que valoren molt les persones en situació de fragilitat és que algú les escolti.

La xerrada va continuar en el que moltes vegades diem del donar i rebre, doncs segons Torralba, l'hoste transforma l'amfitrió. L'hoste ens canvia i ens millora com a éssers humans i ens eixampla la ment. L'hospitalitat és una relació asimètrica. A vegades però ens sentim impotents, no sabem com fer-ho, no sabem com ajudar, no sabem què dir..., i aquí l'amfitrió ha de ser humil quan no té la capacitat, i derivar aquella persona cap a qui la pot ajudar.

Ja acabant va fer èmfasi a que la paraula hospitalitat, no només té un sentit físic aplicada a persones, sinó també un sentit emocional i anímic, i aquí ens va parlar del terme acollir Déu i la Paraula de Déu, i les persones que som creients ens hem de preguntar com acollim Déu. El papa Francesc ens diu que tenim dificultats en acollir Déu, que sovint vivim en una idea artificial de Déu que ja ens va bé, i Torralba ens fa pensar en si som bons amfitrions, doncs un amfitrió és qui acull incondicionalment, tornant a fer-nos veure al filtratge que a vegades inconscientment fem quan acollim, quan obrim la porta a qui és com nosaltres.

Per acabar va posar en relleu que la feina que es realitza des de les hospitalitats és extraordinària i la dificultat és fer-la arribar a altres persones, a les més joves i a les més grans. Si anem fent aquest acolliment als altres, aquests es transformaran i es convertiran en apòstols de l'hospitalitat.

Sens dubte, una xerrada que va aixecar molts aplaudiments i que va ser molt ben rebuda per tothom. En breu, aquesta ponència, i la resta d'activitats, les podreu gaudir trobant-les a la web de l'hospitalitat:

www.hospitalitatvicsolsona.org

Després de la interessant xerrada del Dr. Torralba, es va fer una petita pausa per fer un mos, i continuar amb la Taula Rodona sobre “El voluntariat com a model de societat”. Va estar moderada pel sr. Joan Turró de la Coordinadora de Voluntariat d’Osona, la sra. Marina Geli (directora de la Facultat de Medicina de la UVIC-UCC); Cristina Herrera (presidenta d’Osona Contra el Càncer), Lourdes Tuneu (voluntària de l’Hospitalitat de Vic), i Carles Cuyàs (president de la Fundació Impulsa). Cadascú va posar en relleu del que es fa des de cada entitat, així com l’experiència personal, i es va continuar fent èmfasi en que entre les entitats que practiquem el voluntariat ens hem de conèixer millor i mirar quins son els objectius comuns. Marina Geli ens va plantejar que el repte és com construïm comu-

- nitats i refer les pors i prejudicis que ens plantejava el dr.Torralba. Des de la UVIC per exemple intenten conrear l’humanisme sigui en la carrera que sigui. A continuació es va fer esment en que els voluntariats i les administracions s’han de complementar, doncs les administracions no poden arribar a tot arreu, i aquí és on entra l’ajuda des del voluntariat.

La responsabilitat de crear comunitats cohesionades és de tothom, perquè si ho deixem tot a l’administració aquesta no ho pot fer tot. Com a entitats de voluntariat ens hem d’organitzar i construir uns objectius compartits.

Educar per la resiliència. Hem de ser una societat que s’adapta als nous temps, i donar eines per exemple als joves perquè participin. Hem de ser exigents amb les administracions però la societat com a tal ha de ser autoresponsable. Això només es pot fer amb educació i pedagogia. Els populismes extrems de dretes i esquerres no generen cap benefici. Hem de donar eines perquè les persones puguin sortir-se, empoderar les persones, deixant que la gent camini. El voluntariat com a model de societat podríem dir que es una utopia, deia la Lourdes Tuneu, però si el voluntariat parés es pararia el món, per tant hem de detectar i veure com ho compaginem tot plegat. Parlant dels joves, tant Carles Cuyàs com la Cristina Herrera deien que els joves no ho tenen fàcil, i que amb poc es poden ajudar i es pot fer molt, ja que amb un acompanyament responen ràpid.

Un cop acabades les ponències del matí, es va continuar amb una Eucaristia a la reformada esglèsia del seminari de Vic, i en acabat es va fer el dinar al mateix seminari.

A la tarda, va tenir lloc la visita guiada a l’esglèsia i les seves pintures, pel mateix bisbe de Vic, que ens va fer tota una catequesi i explicació del significat de les pintures, moltes d’elles representant passatges bíblics. Una visita molt enriquidora que va ser de l’agraït de tothom. Aquesta visita també la trobareu a la web de l’hospitalitat, juntament amb la taula rodona.

TROBADA SANTUARI DEL MIRACLE

Com cada any quan arriba la tardor l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de Solsona, celebra la seva trobada al Santuari del Miracle.

Unes 60 persones ens aplegarem als peus de la Mare de Déu per assistir a la missa, al sortir els frares del Santuari ens oferiren un refresc a tots els assistents, fent una estona de convivència.

Seguidament ens desplaçarem fins el restaurant el Forn de Su, on varem poder degustar un esplendit dinar, en acabar ens despedírem amb l'hora dels adéus i tothom tornà feliçment a casa seva..

FESTA DEL GRUP DE CORS JOVES

El grup dels Cors Joves d'Osona, va fer una primera trobada fent un berenar i una mica de gresca als locals de la parròquia del Remei de Vic. L'objectiu va ser mantenir el contacte després del pelegrinatge i les colònies d'estiu, i la resposta va ser un èxit, doncs van ser unes 60 persones. Algunes persones feia temps que no ens vèiem, i l'èxit també va ser veure i conèixer gent nova que provenien de les llars o centres residencials, on conviuen amb les persones que normalment participen de l'Hospitalitat.

Hi havia un photocall nadalenc on tothom que va voler es va poder fer fotografies amb els barrets de pare Noel, qui volia es va pintar la cara, vam cantar, i per acabar vam tenir unes endevinalles explicades per part de dos persones voluntàries ben joves. La idea és que l'any vinent en tornem a fer una altra, amb més gent pels volts de carnestoltes.

NOVA JUNTA COMARCAL OSONA-RIPOLLÈS-LLUÇANÈS

Des del passat 9 de novembre, la nova junta comarcal Osona-Ripollès-Lluçanès de l'Hospitalitat de Vic s'ha posat en marxa. Després d'uns anys a la junta comarcal, el sr. David Aragüete com a delegat comarcal, i les vocals la sra. Gloria Ordeig, i la sra. Maria Rosa Solanas, han deixat pas a les noves persones que s'incorporen com a vocals de junta. La sra. Maria Carme Bover, el sr. Francesc Luna Canamasas, el Sr. Modest Senmartí, i la sra. Marta Anfruns, que acompanyaran al sr. Pere Carcolé que renova per 4 anys més, la sra. Mireia Barceló, i el sr. Salvador Ricart que continuen com a vocals. D'aquestes persones el sr. bisbe ha designat al sr. Francesc Luna Canamasas com a nou delegat comarcal. Un agraïment a les persones que hi han estat fins ara, recordant també a les que malauradament ens van deixar abans d'hora, l'Isidre Costa i la Concepció Reixach; i molts èxits i encerts a la nova junta entrant!!!

“El rústec Villancet” de Josep Carner

Una estrella cau al prat,
una flor s'ha esbadellat,
tot belant juga el ramat
amb la rossa macaruia.

Al·leluia, cor lassat!
Al·leluia, món gebrat!
Al·leluia, Déu és nat!
Al·leluia!

“Prec de Nadal”, de Salvador Espriu.

Mira com vine per la nit
del meu poble, del món, sense cants
ni ja somnis, ben buides les mans:
et porto sols el meu gran crit.
Infant que dorms, no l'has sentit?
Desperta amb mi, guia'm la por
de caminant, aquest dolor
d'uns ulls de cec dintre la nit.

El noi de la mare

Què li darem en el Noi de la Mare?
Què li darem què li sàpiga bo?
Panses i figues i nous i olives
panses i figues i mel i mató

Santa nit

Santa Nit, plàcida nit
els pastors han sentit
l'al·leluia que els àngels cantant
en el món, han estat escampant
el Messies és nat!
El Messies és nat

Aquesta revista també la podeu veure a la web de l'Hospitalitat: www.hospitalitatvicsolsona.org

Redacció i Administració: Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes. Ronda Camprodon 2 (edif.Seminari) - 08500 VIC
Dipòsit legal: B. 4688 - 78
Imprimeix: Gràfiques DIAC. Ronda Camprodon 2 - 08500 VIC